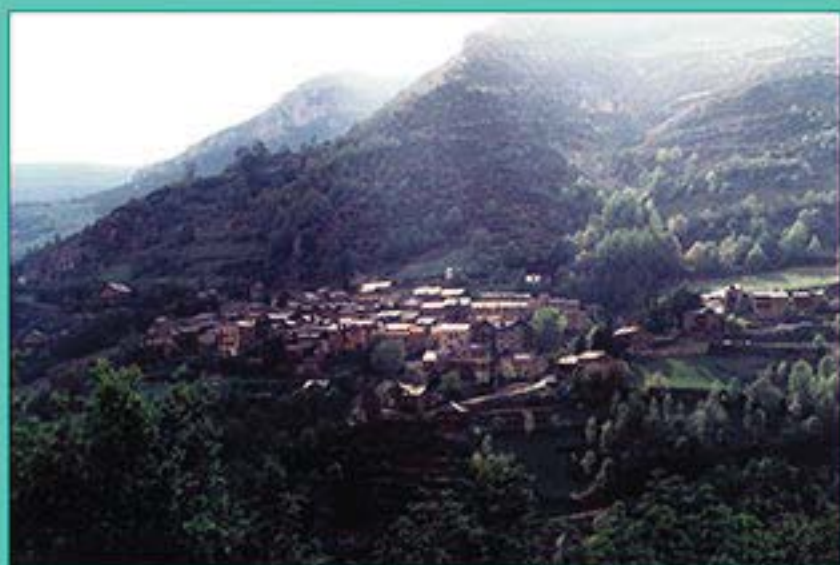

LA LLIBERAL

NÚM. 4 ANY 2017

Agraïments molt cordials per la seva col.laboració a Alex Puig

- **nº 00 Index de la revista La Lliberal**
- **nº1- galeria d'art de David Abrodos**
- **nº2. nº 3text de la ong kuwonku**
- **nº4.text de la ong kuwonku**
- **nº5.nº6 galeria fotogràfica del Pere i la Roser**
- **nº7.galeria fotogràfica del Pere i la Roser**
- **nº8.La Menta. Article de les flors i plantes Montferran**
- **nº9.escrit sobre Sitges.**
- **nº10. i nº11.galeria fotogràfica de Sitges.**
- **nº12escrit sobre les memòries deHaiti, pel Dr. Mercade.**
- **nº13 i nº14j .floració dels cactus gentilesa de Ramon Puig.**
- **nº15. buscant els dèus, d'en Pilio**
- **nº16.A l'establia per Anton Casanova**
- **nº17. galeria d'art de Josep Olivares**
- **nº18. galeria d'art de Josep Olivares**
- **nº19. una pintora excepcional per Tina Canto.**
- **nº20.poesies de Josep Castells**
- **nº21. i nº22Presas fáciles por Miguelanxo Prado**
- **nº23. i 24Racons de la nostra terra gracies a Marga Peropadre**
- **nº25. i nº26.Punt X Punt Aton Casanova**
- **nº27. i nº 28. Poesies De Cristina Perez**
- **nº29.desde Marruecos con Amor, Hamida**
- **nº30.Fotografies Xavier Sanroma**
- **nº31.Cau poc a poc per Tina Canto**
- **nº32 i nº33. tarda de finals d'estiu. per Cristobal**
- **nº34. versons de Rosqui sobre els dibuixos de Lorca**
- **nº35. galeria de Gravats d'en Josep M. Rosquillas.**
- **nº36 i nº37 Fotografies de Praga de Marga Peropadre.**
- **nº38. Rosqui i Miro**
- **nº39 i nº40 al cap del camí. Cristobal Fernandez.**

GALERIA D'ART DE DAVID ABRODOS

ONG KUWONKU

Som una associació iniciada a l'any 2010 per en Pere i la Roser a Blanes.

Al Gener del 2010 fan una primera visita, com turistes, acompanyats d'en Maddi Kanteh. A l'Agost del mateix any tornen de nou i fan yna estada havent-hi enviat material agrícola. Al mateix temps compren una furgoneta-típic "Guele-Guele"- per el transport escolar. Al Novembre es fa un viatge per llarga estada instal.lant-se a Kuwonku a l'ambulatori acabat de reformar. Al mateix temps s'envia un camió- cedit per Peixos Ros de Blanes- amb material divers que no arribarà fins el gener del 2011.

Al Desembre de 2010es registra la ONG a Gambia com a contrapart. Es constitueix com "Charity Organisation" Actualment es en tràmit la seva constitució com ONG.

Enviam un 4X4 donat per l'ajuntament de Blanes en un contenidor, juntament amb un tractor i diverses eines i material de rec. Al començament de 2011 es construeixen dos pous, un artesià i un altre de tub en els terrenys cedits per Maddi a la Cooperativa.

Posteriorment s'inicia la construcció d'una vivenda que es perllongarà fins el maig de 2012.

A mitjans de 2012, donat que ja es treballen diferents terrenys amb proves de verdures com pebrots, albergínies, i fruites com meló i sindria, es compra un segon tractor.Comencen les proves per obtenir patates, molt preuades i cares, però es tenen diferents fracassos fins a aconseguir una collita al mes de desembre de 2012. En aquest mateix any 2012 es treballa un terreny escollit per el poble per la producció d'arròs. També es treballen camps de la cooperativa d'arròs i blat de moro aprofitant l'època de pluges.

Amb converses a l'ambaixada de Gàmbia es declara l'ambulatori de Kuwonku i, amb la cooperació de Jatakendeya, diferents professionals sanitaris de Catalunya fan estades visitant l'àrea d'influència de Kuwonku. L'any 2013 el govern de Gàmbia nomena un metge i una infermera fixes fent servei a l'ambulatori. Diferents canvis de metge mantenen el servei fins l'actualitat amb l'ajuda de la ONG i Jatakendeya que porten medicaments de manera regular.

A la segona meitat de 2013 es construeix un abeurador per els ramants de vaques de la zona amb l'ajuda de l'Ajuntament de Blanes i que dona servei, segons l'època, al voltant de 1000 a 1500 caps al dia.

Al llarg del temps es compren molins, amb l'ajuda de ABLÓ PKÉDÉ I HORA DE AYUDAR, que donaran servei des de pelar i moldre arròs, treballar els cacauets per obtenir oli, treballar el blat de moro i d'altres. Els habitants de Kuwonku es fan càrrec de la gestió de la Cooperativa i amb els beneficis obtinguts de la premsa d'oli de cacauet compren una maquina per fer la seva salsa típica "domoda"

Al llarg del temps es fan campanyes per la compra de gallines, un euga, xais i vaques que generen una cabana ramadera que va creixent. En aquests moments es tenen 20 vaques i neixen nous vedells i xais. La funció principal es l'obtenció de llet molt avaluada però molt escassa. Es construeix un estable per xais i un altre per vaques amb l'ajuda de ABLÓ PKÉDÉ. També amb la seva ajuda es compren panells solars i una bomba per donar mes abast d'aigua al poble que fins aquells moments era força escassa.

Amb l'ajuda d'un grup de gent de Sant Cugat i amb la idea de ajudar amb l'esport (basquet) es treballa amb els nois de l'escola juntament amb un mestre que es qui ens diu com s'ha d'organitzar. Es fa des de dos fronts, la millora de l'edifici-pintura, decoració de les parets, millora de les pissarres i repàs dels mobles- i amb l'apadrinament de nens de primària i secundària per tal de que no hagi cap nen sense possibilitats d'anar a l'escola.

Amb aquest terreny hi ha hagut l'ajuda de grups escoltes de Blanes (Pinya de Rosa) i de Barcelona (Mare de Deu de Nuria) que han fet moure als nois de Kuwonku irodalia amb jocs i ajudes.

Plans de Futur.

Comprar un nou tractor donat que els comprats anteriorment –de segona ma- ja que tenen molts problemes per continuar treballant les terres i ampliar els serveis a un camp del poble.

Incrementar el nombre de vaques amb la intenció de ampliar la cabana i millorar la qualitat de les mateixes per tal d'obtenir mes llet per l'alimentació infantil.

Construcció d'una casa per l'encarregat donat que hi ha molt material a la Cooperativa que necessita ser vigilat.

MEMORIAS DE AFRICA PERE Y ROSER

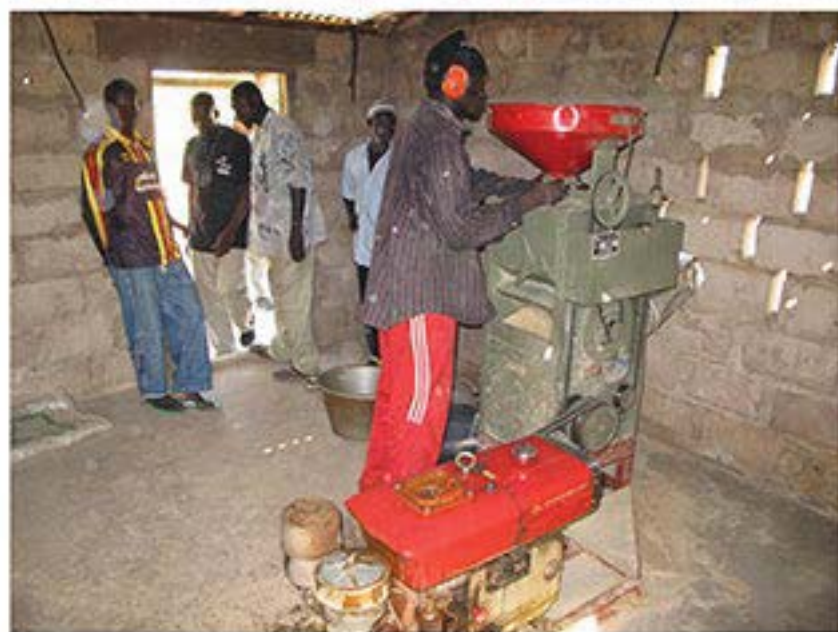

MEMORIAS DE AFRICA PERE Y ROSER

MEMORIAS DE AFRICA PERE Y ROSER

LA MENTA

Les mentes són originàries de climes càlid i tot i que suporten el fred de l'hivern, aquest els hi provoca un enrogiment de les fulles i els para una mica el creixement . Li agrada tenir humitat al substrat, però la humitat a la fulla pot ser causa d'odi i roja.

la majoria floreixen a l'estiu i les flors poden ser de tons liles, roses , blancs o púrpures.

Al ser de creixement bastant ràpid, necessita un abonat alt en nitrogen, però un excés pot provocar uns entrenusos llargs i que la planta tendeixi a tornar-se dèbil.

Admeten bè el retall i algunes d'elles es poden reproduir per divisió de mata.

Si estan molt mullades no desprenen tanta olor com si estan seques. Són antiespasmòdiques, contenen flavonoides, que tenen virtuts antioxidants.

s' utilizen en infusions, pastissos, púdings i galetes.

Truc! si no voleu que les arrels de les vostres mntes és tornin invasores, una vegada plantades al terra; planteu-les en un test de plàstic i enterreu-les amb el test. Això farà que els estolons que din continguts.

Al mercat podem trobar multiples mentes amb diferents olors:

- mentha rotundifolia pineapple mint o menta de piña,
- mentha rotundifolia apple mint o menta de poma,
- mentha gracilis var. Ginger mint o menta de jengibre,
- menthapiperita citrata orange mint o menta de taronja,
- mentha species strawberry mint o menta de maduixa, etc.

EL CASCO ANTIGUO DE SITGES.

El casco antiguo de Sitges, literalmente situado encima del mar, es probablemente la estampa más bonita y reconocida de esta ciudad.

Desde la estación, bajar por la calle de Francisco Gumá, hasta la calle de Jesús. Aquí torcer a la derecha y continuar caminando hasta girar en la segunda calle a la izquierda. Os adentraréis en la Calle Mayor, una de las calles con más ambiente de la ciudad.

Al final de la calle, os encontraréis con el casco antiguo. Callejear un poco por sus calles paseando por LA IGLESIA, EL AYUNTAMIENTO Y EL PALACIO MIRACEL, hasta llegar a la bonita PLAYA DE SAN SEBASTIÁN.

De vuelta, regresar hacia la iglesia y bajar por unas escaleras que hay pegadas al mar hasta la Plaza del Baluard. Caminar un poco por el paseo de la Ribera y daros la vuelta para disfrutar de las vistas del Casco Antiguo y su Iglesia.

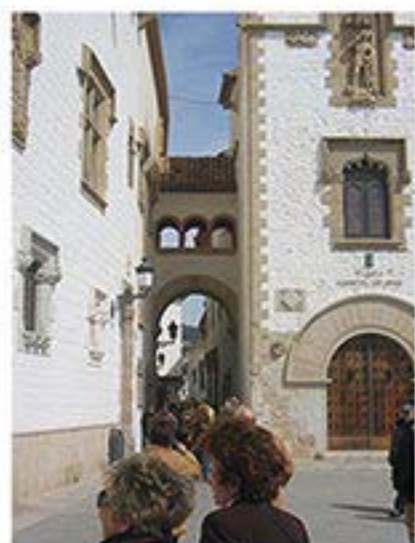

RACONS DE SITGES VISTOS PER ROSQUI

RACONS DE SITGES VISTOS PER ROSQUI

Esta vez, no serán memorias de Africa , sino Memorias de Centroamérica.

El año 2012, en un viaje de ayuda sanitaria, llegue al orfanato, que la ong. NPH (nuestros pequeños hermanos) tiene en Jinotepe, Nicaragua. Una casa de acogida para unos 250 niños/as . Allí estas bellísimas personas de NPH. –que en centroamerica acogen y atienden cerca de 4.000 niños- ofrecían sobretodo afecto, enseñanza , sanidad.... y dignidad a sus vidas. En la enfermería del centro estaba Eber, 14 años que hacia un año cayo de un árbol...lesión

medular...tetraplejia....atendido en familia y poblado sin medios....ulceraciones por decúbito graves...localizado por NPH y trasladado al centro y al final del proceso de curación de las úlceras. Senti por el una lógica compasión, allí inmóvil, sin prespectiva de curación. Hicimos amistad, pasaba en su habitación todos los ratos, que mi trabajo me permitia. Un dia iba a la ciudad , y le dije : “Eber pideme lo que quieras, algo, que te haga mucha pero mucha ilusión”, “una manzana me contesto”.... sorpresa mia total. El personal del centro me aclaro: allí no se cultivan , vienen de exportación, son prohibitivamente cara, para la gente de la zona. A muchos chicos les obsesiona probarlas... Eva en la biblia, algunapelicula.....¿Cómo serán ?, Total , voy a Jinotepe, me costo muchas vueltas , pero encontré una bolsa de tipo Fuji. La prepare y se la fui dando a Eber... parecía en trancesaboreándola: ¿ Qué te gusta ?, “El sabor , es increíble y también el cri-cric , que hace su textura al morderla”..... Total, yo, nunca comia manzanas , les tenia mania..... desde aquella semana con Eber , dándole 3 cada dia, me contagio. Hace 4 años , que como tres manzanas cada dia, obsesivamente, me encantan , siempre son Fuji y siempre, de verdad, cuando las como y noto el cri-cric en los dientes, se me aparece la cara de Eber, con los ojos semicerrados.... y feliz Reconozco, que desde hace 4 años soy adicto a las Fuji, ! Gracia Eber !

DOCTOR ROGER MERCADE.

FLORACIÓN DE LOS CACTUS

FLORACIÓN DE LOS CACTUS

BUSCANT ALS DÉUS.

Ni el escriure ni les paraules ni els mots
em donen l'assossec ni la pau,
vaig provar amb la veu de perseguir
el que buscava, allò que els meus ulls
no veien, no me'n vaig sortir,
me quedava escoltae el que altres deien,
no eren veus clares, eren asimètriques.
Quin era el repte que me turmentava?
Puc ser lliure i creure amb déu?
Com la petxina, que s'enganxa a la roca
i sense tinta ni veu ni orelles,
deixa que el mar la renti cada dia,
m'aferrà a la roca del pensament,
mentre, deixava que la pluja em rentés
la ronya que la vida m'havia deixat,
volia tenir la ment neta
per saber on començava la llibertat
i quins eren els déus que ho impedièn.
El silenci de la pedra m'acompanyava,
el ruixim de l'arena calenta em cremava
la raó, si fos que déu no hi era?
els cristalls dels venedors del temple,
el meu primer, l'únic, el més déu, el veritable,
m'omplien la ment de terror, d'infern,
de martirs amb bombes per matar gent.
Ara sé que no hi ha déus. soc lliure.

PILIO VILASSAR MAIG 2016

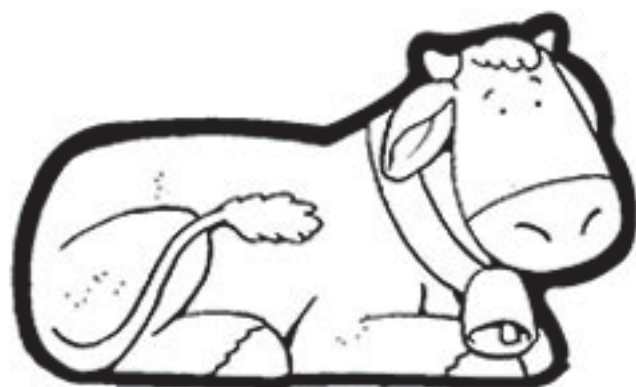
A L'ESTABLIA

Ara que ve el Nadal,
amb pas lleuger de pardal
seguit sempre de l'Any Nou,
recordem mula i bou.

La mula, amb son pas curt
de tot embolic se'n surt,
i el calent buf del bou
tot anima i fa nou.

Mireu, uns de mula fent
recolzen la pobra gent;
altres, de bou amansit,
fins i tot vetllen de nit.

Fent de mula o de bou
anem tots al pessebre:
allí s'hi troba sempre
Qui estima malgrat plou.

I faci fred o calor,
sempre hi ha un crostó,
de pa que enamora,
dins de la menjadora.

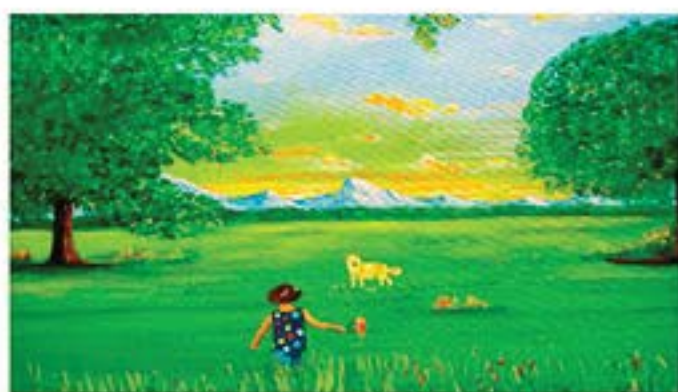
Àngels que del cel baixeu
la parella empareu:
han deixat l'ou com balla
per viure a la palla.

Germana esforçada
mula, un xic cabuda,
i pacient germà bou,
que fins remugant es mou:

per a vosaltres enguany
va aquesta Nadala,
feu que quant atabala
esbandeixi el Nou Any.

GALERIA D'ART DE JOSEP OLIVARES

GALERIA D'ART DE JOSEP OLIVARES

UNA PINTORA EXCEPCIONAL

Ens hadeixat una gran artista. Una dona que amb el pinzell a la mà copsava i pintava unes figures alades, etèrees, envoltades d'ombres que et commovien.

Montserrat Gudiol era per mi la puresa que reflectia en les seves pintures, amb rostres perfectament delineats, amb unes mans rallant la perfecció, amb unes figures que et cautivaven.

Sempre m'han commogut les figures que em miren des d'un quadre i m'ensenyen el dolor, l'alegria, la serenitat d'uns rostres reals.

A l'esglèsia del Monestir de Montserrat hi ha una pintura de grans proporcions de St. Benet de l'any 1980 que impressiona. L'autora és Montserrat Gudiol. De tons foscos destaca el rostre i les mans, mentre has d'endevinar un cos amagat entre les ombres que l'envolta.

No entenc les pintures que has d'endevinar el que representen. Les de Gudiol són clares, diàfanes i veus en elles l'home derrotat, la noia gentil, el pallaso que et commou.

Als 82 anys d'edat i el dia de Nadal ens a deixat una artista incomparable, quan dones que pinten retrats ni han poques, mentre alguns homes són els omplen sales de pintura o museus amb preus que et deixen sense alé.

Filla de l'arquitecte i historiador de l'art Josep Gudiol als tres anys ja manejava els pinzells i influïda per les èpoques Rosa i Blava de Picasso va ésser amb tot el mereixement la primera dona que va ingressar a l'Acadèmia de Belles Arts St.Jordi. L'any 1998 va rebre el Premi que otorga la Generalitat de Catalunya.

Les seves obres es troben a molts museus del món: La bellesa, la fascinació i l'encant era el que ensenyava en els seus retrats i la seva personalitat cautivava. Éterees són les seves pintures que no deixen indiferent.

Montserrat Gudiol ens a deixat, però les seves pintures ens acompanyaran.

TINA CANTO.

JOSEP CASTELLS

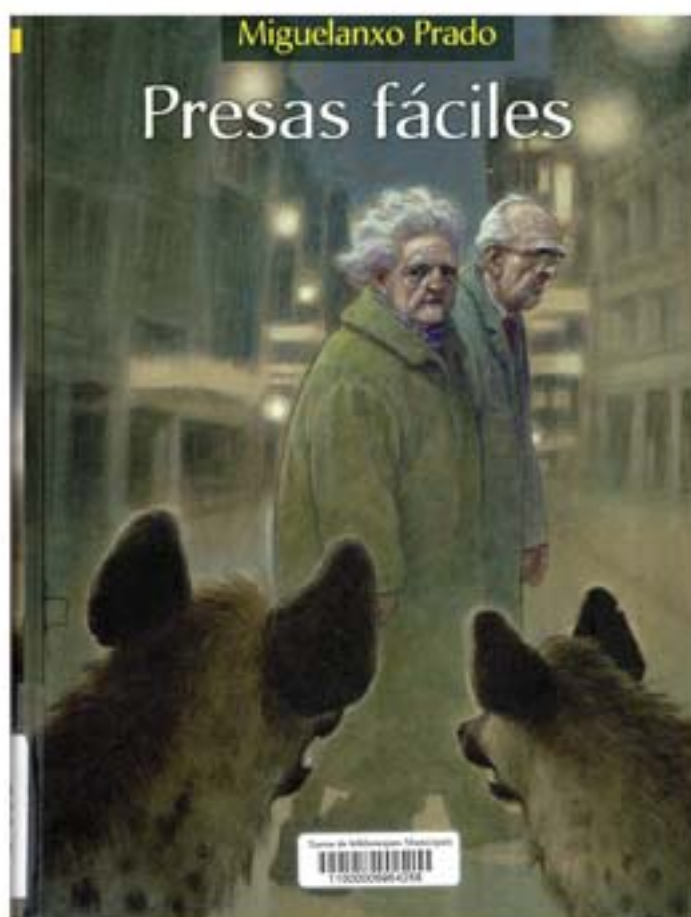
NIÑA

Niña preciosa, eres una meta
inalcanzable para mi, me
conformo con sólo verte, solo
tu presencia me hace augurar
un sueño del que no quiero
despertar y, cuando te veo sólo
pienso tenerte entre mis
brazos y estrechandote unirme
a ti para siempre.

BAILE

Baila una vez más
conmigo, y deja que el
calor de mi cuerpo, recorra
el tuyo, arrancando
la sensación de amor, y te
sientas una mujer feliz
al entregarme tu bello
cuerpo.

comic recomenat

Miguelanxo Prado (La Corunya, 1958) és un reconegut il.lustrador i autor de còmic, també ha fet pel.lícules d'animació. Ha rebut el Premi Nacional de Còmic i l'Alph Art d'Angoulême, entre d'altres guardons.

La seva darrera obra, Presas Fáciles és una historia policíaca darrera la qual s'amaga una crítica social. Dos agents de la policia nacional investiguen uns assassinats que tenen com a nexa comú els bancs. I aquest ambient detectivesc está acolorit en grisos, blancs i negres; uns tons acords amb la crítica i la denúncia social.

Presas fáciles té un argument lleuger; el que destaca d'aquesta obra és el regust que et deixa, a ràbia, a impotència e indignació quan reconeixes 21

dins la seva trama el món que t'envolta, quan la ficció deixa é real.

“él era el ultimo eslabón de una cadena de gentes deshonestes e infames.

Unos idearon las estrategias, otros les dieron el visto bueno...”.

Recomanacions Bibliotecas de la Diputacio de Barcelona

RACONS DE LA NOSTRA TERRA

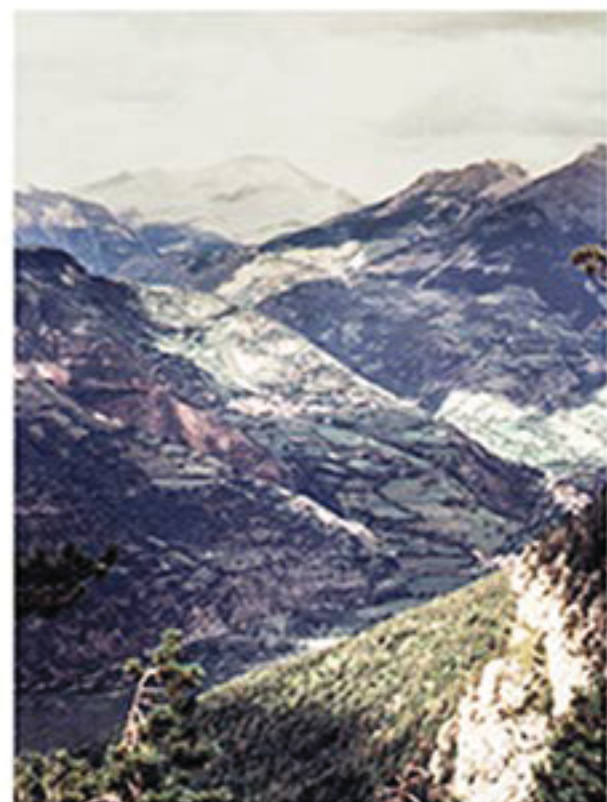
LA MOLINA

DOÑANA

QUERALPS

SAN JUAN DE PLAN

AIGUASTORTES 23

RACONS DE LA NOSTRA TERRA

AIGUABLAVE

SANT MAURICI

DOÑANA

PUIGCERDA

GABARNIE

PUNT X PUNT

Txèkhov, el present i una historia jueva.

És d'Anton Txèkhov, el gran escriptor rus, aquesta expressió profunda: (La humanitat potser únicament viurà el present al paradís; de fet, fins ara, només ha viscut del futur.)

Tanmateix, si ens mirem a nosaltres mateixos, rarament ens parem a assaborir el present. Possiblement perquè ens fuig ràpidament de les mans. El comentarista d'aquelles paraules de Txèkhov afirma que (ens movem entre la nostàlgia i el plany del present. El descontentament, la insatisfacció i la desil·lusió constants ens causen una mena d'alineació), un allunyament de nosaltres mateixos i de la realitat.

Ara podem afegir-hi un relat jueu: Déu envià un dia l'arcàngel Gabriel a la terra. Tenia un mandat diví : regalar almenys a un home, el do de la felicitat. L' arcàngel tornà al cel amb el regal a les mans. Donà a Déu aquesta explicació: (Va passar que cap home no temia temps per escoltar-me; tots tenien un peu en el passat i l'altre en el futur ; ningú no prestava atenció al present.).

La política i la seva importància.

Daniel Innenarity, catedràtic de Filosofia Política i Social de la Universitat del País Basc, reivindica el valor i la importància de la política en tiempos de indignación, un valor que relacona amb l'actuació gens brillant dels professionals de la política.

Ressenyem : (La nostra manca d'afecte té una explicació que rau en la naturalesa mateixa de la democràcia que no pot ser estimada perquè no hi ha res per estimar. Governar en una democràcia –puntualitza-, autogovernar-se democràticament, i d'això es tracta, és una cosa precària, decebedora. La democràcia –referma- és un sistema politic decebedor perquè apunta uns ideals inabastables.). I aquí hi tenim la qüestió: No es nega la necessitat de la classe política en general, per bé que es posa l'accent en la gran dificultat de la tasca encomanada, als equilibris constants que s'han de produir davant la presa de decisions, a la lentitud inevitable per arribar als objectius proposats que han de satisfer necessitats urgents, fins i tot vitals i en molts casos inajornables. D'aquí la temptació d'encoratjar solucions ràpides i expeditives que només aparentment solucionen el problema.

En aquests moments de falta d'alternatives polítiques, la manifesta mediocritat d'alguns dels seus protagonistes fa en determinats sectors de la població s'entengui el sentiment de confiar només en qui promet el que no pot proporcionar.

I es pregunta el professor Innenarity: (Per què entendre la decepció que es respira a l'ambient com l'avantsala del desastre i no com un indicador de la maduresa?)

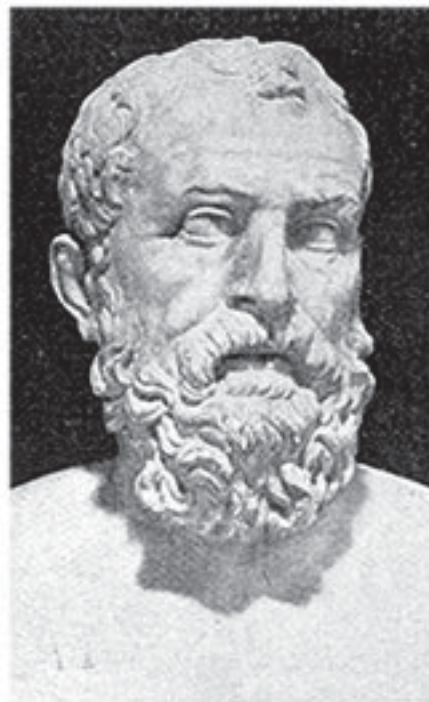
LES NOU RESPOSTES D'UN DELS SET SAVIS DE GRÈCIA

Són de Tales de Milet (625-547 abans de Crist) gran filòsof, pensador eminent i excl.lent matemàtic.

Un sofista –o sigui un xerraire de fira- volgué provar si Milet era tansavi com deien i li va fer aquestes nou preguntes difícils:

1. Què és el més antic?- Dèu perquè sempre ha existit.
2. Què és el més bell?-L'Univers.
3. Quina és la millor de totes les coses?-L'Espai, perquè conté tot allò creat.
4. Què és el més costant?-L'Esperança.
5. Quina és la millor de totes les coses?-La Virtut, perquè sense ella no existiria res de bo
6. Quina és la més ràpida de totes les coses?-El pensament, perquè en meys d'un minut ens permet volar fins als confins de l'univers.
7. Quina és la més forta de totes les coses?-La Necessitat, perquè és amb el que l'home afronta tots els perills de la vida.
8. Quina és la més facil de totes?-Donar consells.
Quan arribà a la novena, Milet tingués una resposta tan inesperada que deixà perplex el sofista. Segur que no n'entengué els significat:
9. Quina és la més difícil de totes les coses?- Conèixer-se a si mateix.

ANTON CASANOVA

CRISTINA PÉREZ GARCIA

un any, dos , cinc vuit
no són res ;
però aboca'ls en un nen,
fes-los ésser, de sobte,
i descobriràs
la meravellosa dimensió del temps.

La Llum
m'està ofegant,
és
massa obstinada,
marejant,
eterna
com la íntima consciència o l'infinit.

Pertanyo
a l'imperi de la llum
i la certesa.
la mort
ha quedat enderrocada,
lluny,
al final
del principi de les meves passes

La llum

xifra tot el que veig;
és
al dessota
de cada objecte.
El vertebra, pacient i atenta,
tàcita encobridora d'una llum que no es veu.

Déu no existeix.
L'empar—la possible trobada
rau
en la obstinada
obsecació dels astres.

No tinc
absolutament res.
Només
aquesta vida
que faig servir d'estalvis.

Vida
des de més aprop
que els àngels;
la paladejo
amb els dits de les mans,
secretament
única i diversa.

des del MARROC, HAMIDA con amor

FOTOGRAFIES DE XAVIER SANROMA

CAU POC A POC

Cau poc a poc sembla que plori
la pluja que mulla els carrers de la ciutat,
tornant miralls els bassals que es fan amb l'aigua
i on puc contemplar el meu rostre mirallat.
Fa tristor la pluja des de darrera els vidres
semblen llàgrimes que surten de molts cors
més té un caliu dolç dins de les cases
al sentir el cant de la seva cançò de records.
Riu l'arbre del bosc, riu l'herba verda
rebent l'aliment que li dóna el cel,
feliç el torrent quan sembla que s'esquerda
i va sentir la seva poderosa, airada veu.
El camp s'ufana quan la pluja l'acaricia
en les entranyes de la terra quan reneixerà
amb una llavor que despertarà amb l'avaricia
de la primavera que verdeixerà i creixerà.
Els vidres entelats, una rima, uns passos,
omple de vivències la pluja que cau,
nomès el silenci trencat pels compasos
de la música serena que ens omple de pau.

TARDA DE FINALS D'ESTIU

El temps havia canviat, era el final de l'estiu i començava a refrescar. Les boires i el vent eran els protagonistes d'una tarda de sol i ombres. L'aigua encara era calenta, bé, podríem dir que tolerant: s'estava més bé dins que fora de l'aigua. Jo prenia el suau sol de setembre mentre llegia un llibre de poesia del poeta Pere Quart, que no sé quantes voltes li havia donat; prenent el sol m'agrada llegir alguna cosa interessant... Distret en el meu llibre, absort en la poesia, vaig veure de reül una silueta esvelta i de corbes pronunciades caminant davant meu, trepitjant l'aigua de les ones que a la sorra es fonien. A cinc o sis passes d'on era, la dona s'atura, treu la tovallola d'una motxilla que duia, l'esten sobre la sorra i comença a despullar-se com si fos una artista d'striptease: comença per treure's uns pantalons curts, un suèter de tirants.... i en bikini va quedar, de moment; es treu els sostenidors, amb més art que una altra cosa, i per últim, el tanga, que amb prou feines li cobria els genitals: amb una insinuació magistral es va dselligar el cordó del cantó esquerre, tot seguit ho va fer amb el dret i, fent un moviment amb el darrere, a la mà dreta li va quedar la petita peça amb els cordonets penjant. Ho va deixar tot ben posat a la tovallola, tot seguit es va aixecar i, com si fos una deesa, a l'aigua es va ficar i es va posar a nedar com una sirena, però en aquesta ocasió lluia unes cames d'infart, que els meus ulls il.luminaven.... Contemplant aquesta imatge, vaig tancar el llibre i vaig perdre l'interès per la poesia i pel poeta.... De l'aigua va sortir, amb el seu cos escultural que el sol feia brillar com si fos la lluna, però una lluna amb braços, pits i cames... Déu meu, vaig perdre el sentit el sentit del temps, admirant el monument que als meus ulls apareixia com una marededéu trobada a la muntanya, si bé, en aquest cas. a la platja.... No podia girar el cap si no era cap on ella estava. S'arreglava els cabells, i l'aigua li rajava per l'esquena, mostrant el seu potencial. En aquest precís moment es va girar i un somriure em va brindar: a mi l'ànima se'm va estremir i el cor se'm va accelerar de tal manera que em sortia del pit. Jo li vaig tornar el somriure mentre seguia mirant-la, i els ulls m'escapaven de la cara. Sense saber per què, ens van reunir a la seva tovallola. Les presentacions van començar parlant de temes

diversos: temps. poesia, de com estava de magistral la noia, ja que jo no sabia on mirar....

En principi d'aquest somriure il.luminat ens vam ambrancar en un interessant diàleg. En aquest moment de trencar el gel, com se hi sol dir, vam parlar de tantes coses que ja ni me'n recordo. Al cap d'una bona estona, li vaig dir el meu nom, i ella em va dir el seu, que a mi em va agradar, ja que es diu Mònica, com la dona del meu fill gran.....Tot va ser com en un somni, que mai havia pensat que es pogués fer realitat, però que m'ha succeït de veritat.....

CRISTÓBAL FERNÁNDEZ
SETEMBRE- 2016.....

VERSIONES DE DIBUJOS DE LORCA POR ROSQUI

¡ELLE HOMO !

POEMA DEL ANZUELO

**PAYASO DE ROSTRO
DESDOBLADO Y CALIZ**

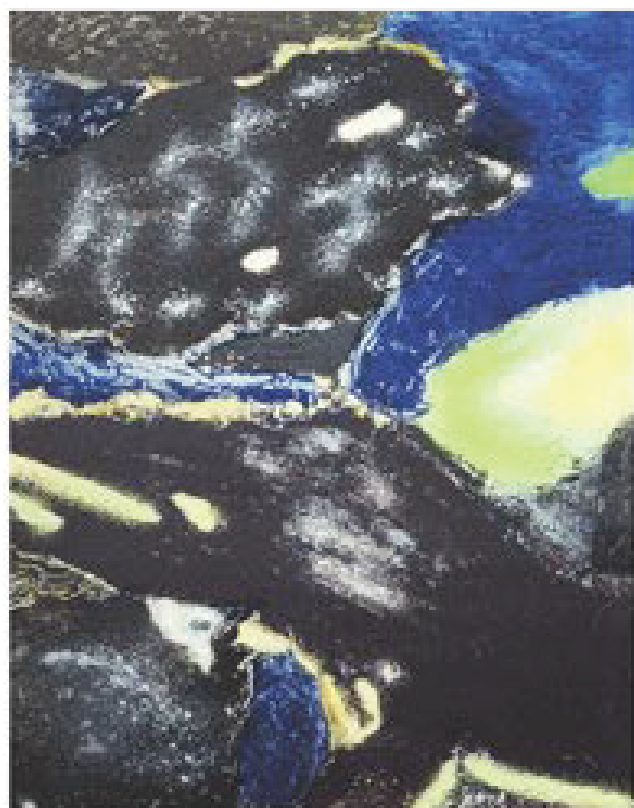

LEYENDA JAPONESA

GRAVATS ADITIUS DE JM. ROSQUILLAS

MEDITERRÀNIA

MANEL

AZUL Y NEGRO

TARDOR

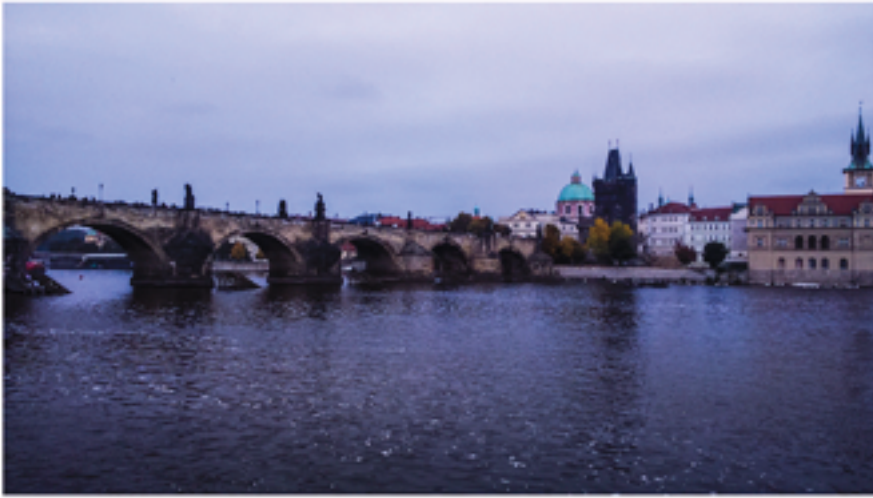

PRAGA, VIST PER MARGA

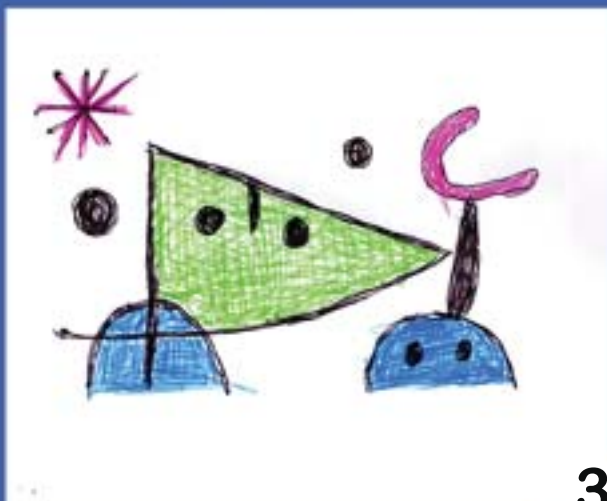

PRAGA, VIST PER MARGA

VERSIONES DE MIRÒ POR ROSQUILLAS

CRISTOBAL FERNÁNDEZ

AL CAP DEL CAMÍ

Nostàlgia, angoixa, tristor
per la llunyania, pel passar
dels anys i per tants de por
que ha imposat la vida.
Tot un camí abrupte de
treballs, de nits i dies, de no
arribar a temps de gaudir
amb alegria d'alguna etapa
de vida. Sembla que és llarga
la vida quan tenim el vent
en contra, quan la pujada
al cim és difícil i esquerpa,
però anem endavant fins
a arribar a la programada meta.

Deu ser el premi que tots anem
perseguint amb força, que n'hi ha
que no són a temps per arribar
al destí, i amb tot el dolors del
món, es van quedant pel camí....

OCTUBRE-2016

